

[Mølgaard]

bundets støtte til gennemførelse af lovforslag nr. L 2.

Anden næstformand (Enggaard):

Ordføreren vedrørende beslutningsforslag nr. B 2, om forbedring og forenkling af real-kreditlovgivningen, hr. Fogh Rasmussen, har ordet.

Fogh Rasmussen (V):

Boligministerens 9 lovforslag viser, at regeringen i bygge- og boligpolitikken agter at traske videre ad de nedtrampede stier. Det er et oplæg, der er blottet for visioner, og det er præget af den samme defensive holdning, som præger regeringens øvrige økonomiske politik.

Når det er sagt, vil jeg da medgive, at der i lovbuketten findes positive enkeltheder, som vi synes om. Men i det store og hele er der tale om lappeløsninger, der ikke vil løse de grundlæggende problemer. Der må tages helt anderledes kraftigt fat om nældens rod.

Konkurser, betalingsstandsninger og afskedigelser hører desværre til dagens uorden i byggebranchen. Boligbyggeriet er næsten halveret, landbrugsbyggeriet er praktisk talt gået i stå, og det øvrige erhvervsbyggeri stagnerer. Denne udvikling er uheldig, for i værste fald bliver kapaciteten i byggebranchen så lille, at der kommer flaskehalsproblemer på et senere tidspunkt. Målsætningen må være at fastholde en stabil kapacitet i byggebranchen, der bedst muligt svarer til det langsigtede byggebehov. Men nu må vi frygte, at beskæftigelsen i byggebranchen i løbet af 1981 vil falde til et niveau, der ligger 20.000-25.000 under niveauet i de senere år.

Over for dette kommer boligministeren så med en plan, der efter ministerens eget udsagn vil give en merbeskæftigelse på 18.000 mand. Dette tal har ministeren nået ved at regne med en absolut maksimal virkning af sine forslag, og det er selvfølgelig helt, helt urealistisk. For det første ville en del af de moderniserings- og energibesparelsesforanstaltninger, der igransættes med tilskud, jo være blevet igangsat under alle omstændigheder. For det andet er især tilskuddet til forbedringsarbejder i virkeligheden så lidt fordelagtigt, at merinvesteringerne som følge deraf vil være såre beskedne. Derfor er det mere realistisk at regne med en beskæftigel-

sesvirkning af lovbuketten, som ligger på det halve af boligministerens beregninger – og det endda under meget optimistiske forudsætninger.

Byggekrisen løses derfor kun ved helt anderledes dybtgående økonomiske indgreb. Men det vil være forkert at betragte byggekrisen isoleret. Regeringens straffetog mod erhvervslivet i december 1979 pålagde virksomhederne ekstra byrder på omkring 3 mia kr., som har givet erhvervsbyggeriet et skub nedad. På samme måde har boligministerens og skatteministerens offentlige skænderi om rentefradragsretten, den usikkerhed, som ikke mindst boligministeren har skabt om finansieringsreglerne, og den momsforhøjelse, der er gennemført, også bidraget til boligbyggeriets nedtur.

En langsigtet byggepolitik skal efter venstres opfattelse hvile på 3 hovedprincipper. For det første skal der føres en fornuftig økonomisk politik, en økonomisk politik, som sænker renten og sætter gang i erhvervslivet. Venstres forslag om en offentlig udgiftsreform og en dynamisk erhvervsskattepolitik vil skabe grundlag for en rentesækning og sætte gang i erhvervslivets bygningsinvesteringer.

For det andet skal omkostningerne i nybyggeriet sættes ned, ved at man forbedrer realkreditbelåningen, ved at man giver bedre muligheder for opsparing til boligformål, og ved at man skaber sikkerhed om den fremtidige udvikling i boligudgifterne.

Endelig for det tredje skal der sikres en mere stabil byggeaktivitet, ved at man indfører det, vi kunne kalde stødpuder, som helt eller delvis kan opfange svingninger i nybyggeriet. Når nybyggeriet falder, må der sættes ind med reparation og vedligeholdelse og modernisering, der må sættes ind med øget byggeeksport, og byggevirksomhederne skal have bedre muligheder for konsolidering og omstilling, bl. a. via skattelovgivningen.

Alt dette har vi sammenfattet i et bygge- og boligpolitisk udspil, som vi har præsenteret for offentligheden her i sommerens løb. Nu bemærkede jeg, at hr. Dræbye hævdede, at venstre og de konservative har sat sig uden for boligforhandlingerne. Det er jo ikke rigtigt. I hvert fald har venstre – og jeg har også noteret mig de konservative – i sommerens løb fremsat forskellige forslag. Vi har også fremsat dem over for boligministeren,